Truyen co PG -III- 01

Truyện Cổ Phật Giáo

Truyen co PG -III- 01

Trang gốc

Đọc với phông chữ Times New Roman (Unicode)

Truyện Cổ Phật Giáo

Truyện Thơ - Tập III

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

Diệu Phương xuất bản - 2004

MỤC LỤC

[01]

* Lời nói đầu

1- Bữa Cơm Cúng Dường. (Diệu Chương)

2- Hoa Sen Trong Người. (Thiện Châu)

3- Tiếng Đ àn Tuyệt Diệu. (Trúc Ti)

4- Bán Nghèo. (T.P.)

5- Gốc Sinh Tử. (Tắc Phước)

6- Vàng Ngọc. (Viên Minh)

7- Mở Mắt Chiêm Bao. (TCPG)

8- Gieo Gió Gặt Bão. (Minh Tuệ)

9- Có Niết Bàn Không? (Thích Thiện Hoa)

10- Gió To. (Q.D)

11- Tu Mướn. (TCPG Nhật Bản)

12- Người Gieo Mạ. (Giới Đức)

13- Bảy Nàng Công Chúa. (Dạ Quang)

14- Thày Thuốc Giỏi . (Thích Nữ Như Thủy)

15- Tiểu Thư Liên Hoa. (Chân Từ)

[02]

16- Phóng Rộng Tình Thương. (Quảng Huệ)

17- Tịnh Xá Kỳ Hoàn. (TCPG)

18- Khỏi Phải Tự Thiêu. (Minh Châu)

19- Hồ Ly Mót Vàng. (Phạm Ngọc Khuê)

20- Quỷ La Sát. (TCPG)

21- Ân Oán. (Huỳnh V ăn Bộ)

22- Ấm Trà Phúc Đức. (Phạm Ngọc Khuê)

23- Chậu Rửa Chân. (Minh Châu)

24- Chim Cú Mèo. (Như Thủy)

25- Vua Rắn Núi Phổ Đ à. (Phạm Ngọc Khuê)

26- Quả Cam Oan Nghiệt. (Quách Tấn)

27- Người yêu muôn thuở. (Như Thủy)

28- N ăm Giọt Mật. (TCPG)

29- Ảo Ảnh. (Như Thủy)

LỜI NÓI ĐẦU

Nhiều truyện xưa về Phật Giáo do các người khác nhau thuật lại đ ã được Minh Chiếu sưu tập v à xuất bản thành một bộ sách gồm nhiều cuốn lấy tên là "Truyện Cổ Phật Giáo". Những truyện này đều được viết bằng "văn xuôi".

Một số những truyện trong bộ sách trên đ ã được Tâm Minh Ngô Tằng Giao chọn ra rồi phỏng theo đó m à tóm tắt lại cho ngắn gọn, kể lại bằng ngôn từ bình dị và nhất là chuyển nội dung nguyên bản từ "v ăn xuôi" sang "văn vần" dưới h ình thức thơ "lục bát" để người đọc, người nghe dễ hiểu v à dễ nhớ.

Những truyện cổ Phật Giáo tuy giản dị nhưng rất thâm thúy, thường hàm chứa đầy đủ v à sâu sắc về đạo đức, giáo dục, luân lý v à triết học. Truyện nói lên cái tinh hoa hay đẹp của giáo lý, từ bi v à trí tuệ đồng thời mang lại sự xây dựng, thức tỉnh v à giác ngộ cho người đời. Đọc những truyện cổ Phật Giáo người đọc cảm thấy một niềm si êu thoát lâng lâng tràn ngập tâm hồn.

"Truyện Cổ Phật Giáo", truyện thơ, tập 1 đ ã được xuất bản v ào n ăm 2001 v à tập 2 đ ã được xuất bản v ào n ăm 2002. "Truyện Cổ Phật Giáo" được chuyển th ành thơ này là tập thứ ba phỏng theo nội dung, cốt truyện trong bộ sách của Minh Chiếu nói trên do Tâm Minh Ngô Tằng Giao phát tâm thực hiện.

Xin trân trọng giới thiệu đến các độc giả những "Truyện Cổ Phật Giáo" tập 1, tập 2, v à tập 3 được chuyển th ành thể thơ mà chúng tôi thiết nghĩ là vừa lý thú và vừa hữu ích.

DIỆU PHƯƠNG

(Virginia, USA, n ăm 2004)

---*---

(1)

BỮA CƠM

CÚNG DƯỜNG

Phật khi còn tại thế gian

Thường ngày đi khắp xóm l àng nơi nơi

Với hàng đệ tử của ng ài

Để c ùng khất thực với người thiện tâm

Giúp cho người gieo hạt mầm

Vào trong ruộng phước vô ngần tốt tươi.

Mùa an cư ngài thọ trai

Ngay trong tịnh xá, không rời chân đi,

Nếu ai muốn cúng dường chi

Đều v ào trong tịnh xá kia dâng ngài.

*

Ở quanh vùng có một người

Tiền nong, của cải so thời nghèo thay

Nhưng mà lòng tốt tràn đầ y

Tu hành tinh tấn lâu nay tại nhà

Mùa an cư chàng thiết tha

Tuy nghèo cũng cố tìm qua cúng dường

Hôm nay sửa soạn cơm thường

Đơn sơ biết mấy, khi êm nhường là bao

Nhắm nơi tịnh xá tìm vào

Tâm thành cúng Phật ai nào sánh ngang

Chàng hoan hỉ mãi tin rằng

Bữa cơm đạm bạc m ình mang cúng dường

Sẽ đem thanh tịnh vui chung

Cho người thọ nhận mọi đường thuận duy ên.

Vầng dương rực rỡ khắp miền

Đường v ào tịnh xá êm đềm thăng hoa

Chàng lo rảo bước chân qua
Chỉ e quá ngọ là giờ thọ trai
Sẽ không kịp dâng lên ngài
Thật là ân hận cho ai tâm thành.
Khi chàng đi tới khúc quanh
Bỗng đâu trông thấy bóng h ình phía xa
Một sinh vật bước vật vờ
Lại gần mới thấy rõ là chó hoang
Thân gầy còm, dáng thảm thương
Lại thêm lở loét trông càng ghê thay
Đói ăn chắc đ ã lâu nay
Chó đi thất thểu giờ đây gặp ch àng
Đánh hơi chó thấy đồ ăn
Lấm la lấm lét vội vàng đến b ên
Mắt như cầu khẩn van xin
Mủi lòng chàng đứng lại nh ìn chó kia
Nỡ nào quay gót ra đi
Chàng bèn ngồi xuống, từ bi dâng tràn
Mở bình bát, bày thức ăn
Thật may cho chú chó hoang hôm này,
Chó kia đói lả nhiều ng ày
Nên ăn thoáng chốc hết ngay cả rồi
Bụng no nê, chó thảnh thơi
Ra đi thong thả vẫy đuôi tạ từ.
Nhìn theo chó chàng gật gù
Khẽ cười biểu lộ tâm từ chứa chan
Nhưng rồi chàng chợt hoang mang
Đồ ăn d ành để cúng dường c òn chi
Chàng lo sợ định quay về
Sau khi do dự quyết đi đến c ùng

Dù không thực phẩm cúng dường
Vẫn vào lễ Phật với lòng thiết tha.
*
Phật dùng huệ nhãn nhìn xa
Ngài hay biết chuyện xảy ra vừa rồi
Ngài ngồi yên, nở nụ cười
Cõi lòng hoan hỉ, dáng người từ bi.
Chàng vào đảnh lễ lạy quỳ
Miệng thời hối lỗi, tâm thì ăn năn
Nhưng rồi kinh ngạc vô vàn
Khi nghe đức Phật khẽ ban lời v àng
Ôn tồn, nhân hậu, nhẹ nhàng
Như là muốn khuyến khích chàng điều hay:
"Cúng dường chư Phật quý thay
Khi lòng bố thí tâm này hết tham
Phước lành sẽ hưởng ngập tràn,
Nhưng mà suốt cả mùa an cư này
Riêng con đặc biệt bữa nay
Dâng cơm cúng Phật tràn đầy tịnh thanh
Nhiều pháp vị, thắm đạo t ình
Thật là quý hóa tốt lành biết bao!"
(phỏng theo bản v ăn xuôi
của DIỆU CHƯƠNG)
---*---
(2)
HOA SEN
TRONG NGƯỜI
Kinh thành Xá Vệ sáng nay
Phố phường nhộn nhịp đông đầy người đi
Ngược xuôi tấp nập ngựa xe

Toàn người quý phái muốn khoe sang giàu,
Áo quần sặc sỡ đủ m àu
Cửa hàng khách khứa đua nh au ra vào
Dáng vui tươi, vẻ tự hào
Đây l à giai cấp trên cao hơn người
Được ưu đ ãi nên thảnh thơi
Ăn tr ên ngồi trốc sống đời gấm hoa.
Đi sâu v ào ngõ hẻm xa
Thời bao thảm cảnh hiện ra chán chường
Bần cùng, khổ cực, tang thương
Với nhà lụp xụp, với đường tối tăm
Bùn lầy nước đọng cơ h àn
Tật nguyền, bệnh hoạn, lầm than, tội tình
Đây l à giai cấp cùng đinh
Dân nghèo cuộc sống đ ã thành nếp quen
Chuyên hầu hạ giai cấp trên
Quanh n ăm kiếp sống thấp h èn lất lây.
Thể theo thường lệ hôm nay
Là ngày đức Phật tới đây giúp đời
Vào thành đi khắp mọi nơi
Tìm cơ giáo hoá cho người khổ đau,
Chúng sinh bình đẳng như nhau
Ngài không phân biệt nghèo giàu, hèn sang.
*
Trên đường đi có một ch àng
Ni Đề trai trẻ thuộc h àng tiện dân
Chàng đang gánh một gánh phân
Chợt đâu gặp Phật hiện dần phía xa
Thế là chàng vội tránh qua
Nép vào đường hẻm thật l à lẹ chân

Hoang mang, bối rối, tần ngần
Buồn đời ti tiện, than thân thấp h èn
Thật là bạc phước triền miên
Tuy nhiên chàng vẫn dõi nhìn phía xa
Hướng về hình ảnh Phật Đ à
Rất là rạng rỡ, rất là trang nghiêm,
Từng nghe về Phật nhiều phen
Nên chàng ao ước đủ duy ên gặp ngài.
Phật Đ à nhìn thấy ngay rồi
Hiểu ra tâm niệm của người thanh niên
Đăm chi êu, lúng túng, lành hiền
Nên ngài hoan hỉ bước liền đến ngay,
Ni Đề hoảng sợ lắm thay
Vội vàng lẩn tránh lòng đầy lo âu
Lo mình nhớp nhúa bấy lâu
Lo người bắt tội! Dám đâu gặp ng ài!
Phật bèn nói, giọng khoan thai,
Từ xa vọng lại đôi lời xót thương:
"Sao con tìm cách tránh đường
Tới đây nói chuyện b ình thường với ta!"
Để th ùng phân xuống, bước ra
Ni Đề run rẩy quỳ v à thưa mau:
"Bạch ngài! Con chẳng dám đâu
Xin ngài cứ dạy pháp mầu cho con
Như con thầm ước trong lòng
Nhưng ngài đừng đến gần con l àm gì!"
Phật cười chan chứa từ bi
Bước thêm đến sát Ni Đề, nói ngay:
"Nào ai bắt tội con đây
Tự ta đến với con ng ày hôm nay,

Con ơi hãy nhớ lời này

Những người đau khổ, đọa đ ày, nổi trôi

Ta lo cứu độ luôn thôi

Ta là người của muôn loài chúng sinh!"

*

Ni Đề hồi hộp hỏi nhanh:

"Bạch ngài con cũng tu hành được sao?

Từ lâu con vẫn ước ao

Được ng ài truyền dạy đạo mầu Thế Tôn! "

Phật Đ à nghiêm nghị nói luôn:

"Như Lai muốn nhắc cho con hay rằng

Ta ra đời với đạo v àng

Là nhằm cứu khổ cho hàng chúng sinh

Dị đoan, m ê tín quẩn quanh

Thần quyền ỷ lại, phá nhanh giúp đời

Đưa chúng sinh đến an vui

Hoàn toàn bình đẳng, mọi người như nhau ,

Nếu con muốn học đạo mầu

Hãy gần ta! Cố lo mau tu hành!"

Ni Đề nước mắt chạy quanh

Vô cùng sung sướng tâm thành khẽ thưa:

" Đó l à điều ước từ xưa

Mà con cứ nghĩ thật là khó kh ăn

Con đây phước báu muôn v àn

Được ng ài cứu độ v à ban lời vàng!"

Nhìn Ni Đề rất dịu d àng

Phật Đ à tiến đến anh ch àng gánh phân

Tỏ ra thân ái vô ngần

Dắt tay chàng kéo lại gần bờ sông

Để nhờ d òng nước sạch trong

Gột đi dơ dáy chất chồng lâu nay,
Sau khi tắm rửa sông này
Ni Đề theo Phật về ngay Kỳ Ho àn
Rồi trong tịnh xá khang trang
Phật cho chàng nhập vào hàng tỳ kheo.
*
Ni Đề cố gắng thật nhiều
Thời gian lặng lẽ trôi vèo qua mau
Tu hành tinh tấn bấy lâu
Tỳ kheo mới học đạo mầu tiến nhanh
Giờ đây đắc quả tu h ành.
Phật nhân đó dạy chúng sinh đôi lời:
"Trong bùn nhơ nhớp khắp nơi
Cánh sen vươn nở tuyệt vời biết bao
Hương thơm tinh khiết ngạt ngào
Tựa chân giá trị của bao con người.
Máu ai cũng đỏ vậy thôi
Và ai nước mắt mặn thời khác đâu
Chúng sinh bình đẳng như nhau
Đừng chia giai cấp gieo sầu bất công!"
(phỏng theo bản v ăn xuôi
của THIỆN CHÂU)
---*---
(3)
TIẾNG Đ ÀN
TUYỆT DIỆU
Đ êm nay tr ăng sáng non ng àn
Ở trong tịnh xá Kỳ Hoàn trang nghiêm
Phật Đ à yên lặng ngồi thiền
Hào quang ngũ sắc toả miền nhân gian

Trời khuya gió mát mơn man
Thiền đường tĩnh lặng, hương l àn ngất ngây
Tỳ kheo quần tụ nơi đây
Trầm tư mặc tưởng, lòng say đạo mầu
Cố công tu luyện chuyên sâu
Cội nguồn nghiệp chướng mong mau tỏ tường
Trừ oan nghiệt, diệt tai ương
Trở nên hữu ích tìm phương giúp đời.
Tỳ kheo gồm cả ngàn người
Chàng kia mới nhập vào nơi cửa thiền
Vì bồng bột tuổi thanh niên
Muốn mình sớm đắc đạo liền như ai
Mang Kinh Di Giáo tụng hoài
Kinh Phật Ca Diếp giúp loài chúng sinh,
Chàng này tụng suốt đ êm thanh
Cầu ngài gia hộ cho mình đạt mau,
Dù tu hành chẳng bao lâu,
Cũng thành chánh quả, đạo mầu tinh thông.
Màn đ êm u tối mênh mông
Càng khuya càng thấy mịt mùng khắp nơi
Tỳ kheo mỏi mệt rã rời
Mà sao bờ giác xa vời, biệt t ăm
Cả ngoài thân lẫn trong tâm
Có hề giác ngộ ra phần nào đâu.
Rất hời hợt chẳng nghĩ sâu
Tỳ kheo buồn chán, u sầu tâm can
Đường tu muốn chấm dứt n gang
Quay về nẻo cũ lầm than tục trần.
*
Phật Đ à chan chứa lòng nhân

Đoán ra ý định! Muôn phần thương thay!
Thương tỳ kheo thoái chí này
Nên sai thị giả gọi ngay người vào,
Từ bi Phật hỏi đôi câu:
"Trước khi đến với đạo mầu Như Lai
Tại gia nơi chốn trần ai
Khi con giải trí thích chơi những gì?"
"Bạch Thế Tôn chẳng nhiều chi
Suốt ngày con chỉ ham mê đ àn cầm!"
"Dây chùng, đ àn có chịu ngân?"
"Thưa không! Đ àn sẽ bị câm tiếng rồi!"
"Dây c ăng, đ àn có vang lời?"
"Thưa dây đ àn sẽ tức thời đứt ngay!"
"Dây vừa, chắc tiếng sẽ hay?"
"Bạch Thế Tôn! Tiếng đ àn này tuyệt luân
Âm thanh thánh thót vô ngần
Du dương trầm bổng vang ngân tuyệt vời!"
*
Phật nhân đó dạy đôi lời:
"Người tu cũng vậy so thời khác đâu
Tu không tinh tấn dài lâu
Dễ gì thông hiểu đạo mầu được ngay,
Tinh tấn quá cũng chẳng hay
Cũng không kết quả, cách này cũng sai!
Tu vừa phải, tu khoan thai
Đừng n ên thái quá sẽ hoài công thôi
Sinh tâm chán nản mấy hồi
Muốn hoàn cõi tục đường đời như con!"
Phât Đ à vừa nói dứt xong
Tỳ kheo tỉnh ngộ, trong lòng ăn năn

Quỳ xin sám hối thành tâm

Nguyện theo lời Phật nương thân cửa thiền.

Khi lui về chốn phòng riêng

Nghe lời mãn nguyện tâm liền thảnh thơi

Đường tu tỏ ngộ rạng ngời

Như thuyền lạc hướng biển khơi mịt mờ

Lênh đ ênh không thấy bến bờ

Bỗng dưng hướng cũ bất ngờ tìm ra.

Đ êm dài t ăm tối đ ã qua

Tâm hồn người chợt th ăng hoa nhiệm mầu

Vầng dương chói lọi non đầu

Phá tan sương phủ từ lâu trong lòng.

(phỏng theo bản v ăn xuôi

của TRÚC TI)

(4)

BÁN NGHÈO

Ở bên Ấn Độ thời xưa

Có ông trưởng giả rất ư là giàu

Nhưng mà keo kiệt hàng đầu

Cho vay nặng lãi, nào đâu thương người,

Tính tình hung ác nhất đời

Ai không trả nổi nợ thời khổ thân

Ông sai ngay đám gia nhân

Tới nơi đánh đập bạo t àn chẳng tha.

Ngay người giúp việc trong nhà

Thời ông cũng xử thật là tệ thay

Có bà lão bộc nhà này

Việc làm quần quật luôn tay sớm chiều

Mỗi khi làm hỏng ít nhiều

Thời ông đánh mắng đủ điều chẳng nương,

Áo quần rách rưới tang thương
Cháo cơm thiếu thốn thất thường liên miên
Tuổi già, sức yếu, phận hèn
Lão bà tủi nhục buồn phiền than thân.
Một hôm bà lão dừng chân
Mang bình múc nước ngay gần mé sông
Đọa đ ày, đau khổ chất chồng
Khiến bà rơi lệ trong lòng nát tan
Muốn lìa ngay cõi nhân gian
Nhảy sông tự vận giải oan kiếp này.
Chợt đâu có một ông thầy
Đến b ên, bà cũng chẳng hay biết gì
Thấy bà than khóc tỉ tê
Thầy tu thương cảm kiếm bề hỏi han
Bà liền kể lể than van
Phận mình nghèo khó gian nan đủ điều.
Thầy tu: "Tội nghiệp bà nhiều
Sao không bán quách cái nghèo đó đi
Lâu nay ôm giữ làm chi!"
Ngạc nhiên bà lão tức thì hỏi ngay:
"Sao thầy nói lạ lùng thay
Cái nghèo khốn khổ thế này ai mua?"
Thầy tu: "Tôi chẳng nói đ ùa!"
Thấy thầy chân thật, hiền từ, đáng tin
Bà già tuy rất ngạc nhiên
Cũng lên tiếng hỏi th ăm liền quản chi:
"Thầy ơi! Thầy có kế gì
Giúp tôi bán cái nghèo đi cho rồi
Ơn thầy tôi nhớ suốt đời!"
Thầy tu: "Nếu vậy thì tôi bảo gì

Bà làm cho đúng từng ly
Mới mong bán cái nghèo đi dễ d àng,
Dòng sông kia gợn sóng vàng
Bà nên xuống tắm kỹ càng rồi lên
Sạch thân, trút hết ưu phiền
Tránh xa bệnh tật lại thêm yêu đời!"
*
Bà già vội vã vâng lời
Xuống sông tắm rửa, lên rồi thưa ngay:
"Thầy ơi làm cách nào đây
Để m à bán cái nghèo này êm xuôi?"
Thầy tu: "Bố thí cho người!
Khi tay bố thí tâm thời hết tham
Tham lam, keo kiệt là nhân
Gây ra nghèo khổ cơ hàn đời nay,
Bà tham nhiều kiếp trước đây
Kiếp này quả báo nên bây giờ nghèo!"
Bà già kinh ngạc khẽ kêu:
"Trời ơi! Tôi hiện tiêu điều xác xơ
Của đâu bố thí bây giờ,
Cái bình là của chủ đưa sáng n ày
Sai mang múc nước về ngay
Nếu cần bố thí tôi đây tiếc g ì
Biếu luôn bình nước này đi
Mặc cho chủ đánh! Quản chi thân gi à!
Quen rồi bao chuyện xót xa
Sợ chi! Liều mạng! Chết là cùng thôi!"
Thầy tu: "Nếu vậy được rồi
Của mang bố thí quý nơi lòng thành
Bà đi múc nước đầy b ình

Tìm nơi nước sạch múc nhanh mang về!"
Nghe lời bà vội vã đi
Múc đầy nước sạch l òng thì vui thay
Đem l ên cung kính biếu thầy
Thầy tu hoan hỉ đưa tay nhận liền
Sau khi chú nguyện im lìm
Thầy lên tiếng dạy: "Bà nên tu hành
Ăn chay, niệm Phật tâm th ành
Giờ gây công đức, quả l ành mai sau!"
Rồi thầy hỏi: "Bà ngủ đâu
Nơi ăn chốn ở chỗ n ào sạch không?"
Bà thưa: "Tôi khổ vô cùng
Ngủ l ăn ngủ lóc giáp v òng quanh đây,
Khi nhà bếp, lúc cối xay
Bạ đâu ngủ đó qua ng ày mà thôi!"
Thầy tu: "Bà nhớ lời tôi
Giữ cho thanh tịnh thảnh thơi cõi lòng
Lo tròn bổn phận cho xong
Đừng gieo oán hận v ào trong tâm mình,
Lựa khi vắng vẻ đ êm thanh
Cả nhà ngủ hết, lén nhanh mọi người
Lên nhà trên, vào trong ngồi
Xếp bằng niệm Phật trước nơi bàn thờ
Tâm đừng nghĩ ngợi vẩn vơ
Tập trung tư tưởng để m à cầu kinh
Sẽ mau hưởng được phước l ành!"
Bà già hoan hỉ quay nhanh trở về
Lời thầy khuyên mãi khắc ghi
Thế rồi một tối làm y lời này.
*

Dinh cơ trưởng giả sáng nay
Gia nhân mở cửa thấy ngay bà già
Lên đây lén lút tối qua
Bây giờ ngồi chết thật là bình yên,
Mọi người hô hoán ầm lên
Báo tin trưởng giả đến liền để coi
Chủ nhà vội chạy tới nơi
Thấy bà già chết, tức thời quát la:
"Cột chân kéo xác này ra
Bỏ vào rừng để quạ tha l àm mồi
Để đây gh ê tởm quá trời!"
Gia nhân sợ hãi vâng lời chủ kia
Cột chân xác chết kéo đi
Nhưng ra khỏi ngõ tức thì ngừng tay
Đắp cho b à tấm vải dày
Rồi cùng khiêng xác đưa ngay v ào rừng.
*
Ai ngờ bà lão bần cùng
Chết rồi thần thức lên từng trời cao
Cõi trời Đao Lợi sinh v ào
Do thầy chú nguyện với bao tâm thành,
Do bà cố gắng tự mình
Suốt đời niệm Phật. Hiển linh tuyệt vời.
Mới hay giá trị con người
Không do vật chất, do nơi tinh thần,
Bà già nghèo khổ tấm thân
Bán nghèo với giá vô ngần quý thay
Làm thiên tử kể từ đây
Hưởng nhiều phước báu, gương này soi chung.
(phỏng theo bản v ăn xuôi

của T.P)

---*---

(5)

GỐC SINH TỬ

Vầng dương vừa khuất non cao

Chim bay về tổ lao xao họp đo àn

Tiều phu hối hả về làng

Lắng im rừng núi, ngân vang chuông chùa

Bước chân theo cánh gió đưa

Rời c ăn lều cỏ thiền sư l ên đường

Đến khu nh à cạnh bìa rừng

Th ăm gia đ ình nọ đ ã từng quy y

Nhờ thầy hướng dẫn mọi bề

Vợ chồng quấn quýt cận kề thương nhau.

Sau tuần trà nước mở đầu

Thiền sư bèn thốt đôi câu tâm t ình:

"Vợ chồng con kết duyên lành

Lâu nay quyết chí tu hành tốt thay

Tu thân, tích đức h àng ngày

Lứa đôi y ên ấm, ta đây rất mừng!

Ngày mai ta sẽ lên đường

Phải đi giáo hóa ở phương xa rồi

Hôm nay dặn lại đôi lời

Hàng ngày niệm Phật, suốt đời đừng qu ên

Nhớ thân này chẳng vững bền

Một người bệnh nặng gần bên tử thần

Người kia cần phải tĩnh tâm

Dốc lòng hộ niệm mười phân chu toàn

Đọc kinh tiếp dẫn râm ran

Đến giờ phút cuối nhẹ nh àng tiễn đưa,

Đừng n ên than khóc dây dưa

Làm người hấp hối tâm tư chập chờn

Luyến lưu, rối loạn, bất an

Vãng sinh cõi tịnh vô vàn khó kh ăn

Khó mà giải thoát bản thân

Những lời ta dặn phải cần khắc ghi".

Sáng hôm sau thầy ra đi

Vợ chồng đưa tiễn chia ly cuối l àng.

Hai mùa thu lá úa vàng

Vợ chồng hoà thuận ngập tràn yêu thương

Cùng nhau bố thí thập phương

Sáng luôn niệm Phật, tối thường tụng kinh

Dốc lòng tạo chút phước lành

Xóm làng cảm mến lòng thành lứa đôi.

Một ngày chồng bị bệnh rồi

Thương hàn, đau nặng tới hồi nguy nan

Chạy thầy, chạy thuốc tràn lan

Thảy đều vô vọng chẳng l àm gì hơn

Chồng bên cửa tử chập chờn

Vợ thời tuyệt vọng, nghĩ buồn tình xưa

Giờ đây rối loạn tâm tư

Quên lời dặn của thiền sư mất rồi

Thấy chồng mê mệt im hơi

Thương chồng, tủi phận, gục nơi bên chồng

Khóc than kể lể nỗi lòng

Chồng bèn mở mắt lặng trông thất thần

Đây lần cuối thấy người thân

Bên tai tiếng vợ vô ngần bi thương

Cảm tình ân ái lại vương

Mắt nhìn vợ quý hai hàng lệ rơi

Xuôi tay, nhắm mắt, lìa đời
Và rồi thần thức xuất nơi mắt người,
Vợ đang cúi xuống tận nơi
Mặt chồng gục khóc có rời xa đâu
Cho nên thần thức chui mau
Vào ngay mũi vợ thành sâu tức thì.
Sau khi chồng đ ã mất đi
Lễ tang chôn cất mọi bề êm xuôi
Cửa nhà hiu quạnh vắng người
Vợ ngồi cô độc buồn đời khóc than
Mũi kia đau nhức vô v àn
Sâu ngày mỗi lớn nhức càng thảm thê.
*
Thiền sư một bữa trở về
Ghé th ăm đệ tử, chẳng hề hay tin
Đón thầy, vợ kể nỗi niềm
Ôn tồn thầy mới giảng liền cho nghe:
"Nín mau đừng khóc thương chi
Có sinh có tử lạ gì xưa nay
Bỏ đi thân khổ đau n ày
Như là quẳng gánh nặng ngay bên rừng
Đừng than khóc? H ãy vui mừng!
Nén trong lòng nỗi nhớ thương riêng mình
Tìm khuây trong cảnh tu hành
Nếu hoài vương vấn chút tình ái ân
Kiếp sau thời lại sẽ gần
Gặp nhau thêm nữa xoay vần mãi thôi
Trả vay, vay trả luân hồi
Oan gia kết chuỗi muôn đời chẳng ngưng!"
Vợ nghe xong hết đau thương

Tình cờ khịt mũi thấy v ăng ra ngo ài
Một con sâu lớn và dài
Cơn đau trong mũi tức thời hết mau
Vợ đưa chân định giẫm sâu
Đạp sâu cho chết! Bấy lâu gây phiền!
Thiền sư lên tiếng ng ăn liền:
"Sinh linh sát hại chớ nên bao giờ,
Ngoài ra con chẳng thể ngờ
Rằng con sâu đó chính l à chồng con!"
*
Lạ lùng vợ mới hỏi luôn:
"Bạch thầy! Khi sống chồng con tu hành
Luôn niệm Phật, mãi làm lành
Tạo sao khi chết lại thành loài sâu?"
Thiền sư nghe nói lắc đầu:
"Bao lời ta dặn con đâu nhớ g ì
Chồng con lúc sắp ra đi
Lãng quên chánh niệm cũng vì thương con
Vì dây luyến ái vẫn còn
Cho nên thần thức chập chờn lao đao
Nào đâu vượt được l ên cao,
Chỉ thành sâu bọ chui vào mũi con
Công tu phút chốc chẳng còn
Phước theo dòng ái ân tuôn trôi rồi
Thoát sao khỏi kiếp luân hồi
Dây tình cột chặt nổi trôi xoay vòng."
Nói cùng sâu thầy mủi lòng:
"Con thường tinh tấn, có công tu hành
Lẽ ra được hưởng phước l ành
Vãng sinh cực lạc hay sinh cõi trời

Chỉ vì luyến ái lứa đôi
Mà gây nghiệp chướng để rồi th ành sâu!"
Sâu nghe, im lặng hồi lâu
Ăn năn, hổ thẹn, buồn rầu nằm co
Thiền sư bèn chú nguyện cho.
Nhờ khi còn sống chồng tu nhiều rồi
Sau khi quằn quại một hồi
Sâu kia tắt thở êm xuôi tốt lành
Sau này thần thức tái sinh
Thoát loài sâu bọ, vào nhanh cõi người.
Vợ kia hối hận nguyện lời
Dốc lòng tinh tấn sống đời chân tu
Theo lời dạy của thiền sư
Nhân gieo tốt đẹp đ ã đưa phước l ành
Sau này cũng được v ãng sinh
Vào nơi tịnh thổ an bình mãi thôi.
*
Ngẫm xem đời sống con người
Có đâu ngắn ngủi nhất thời m à thôi
Mở đầu n ào phải trên nôi
Để rồi chấm dứt ngay nơi nấm mồ,
Lọt lòng từ lúc trẻ thơ
Đến khi nhắm mắt gi ã từ nhân sinh
Chỉ là một buổi bình minh
Chuyển qua đ êm tối thực tình khác đâu
Chuỗi thời gian lặng trôi mau
Không đầu, không cuối, chẳng bao giờ ngừng.
(phỏng theo bản v ăn xuôi
của TẮC PHƯỚC)
(6)

VÀNG NGỌC

Phật thời còn tại thế gian

Có ông vua nọ ngọc vàng đầy kho

Chất cao như ngọn núi to

Một ngày vua muốn phát cho mọi người

Đem ra bố thí khắp nơi

Cái tâm phước thiện tuyệt vời biết bao!

Mỗi người lần lượt theo vào

Bốc ra một nắm số châu báu này,

Bao người đ ã ghé lại đây

Núi châu báu nọ vẫn đầy, vẫn cao.

Nhà vua này đ ã từ lâu

Phước duyên chất chứa trước sau nhiều rồi,

Phật Đ à biết đ ã tới thời

Thuận chiều hóa độ cho người thiện tâm

Phật thành Phạm Chí hóa thân

Đến thăm vua nọ, dừng chân, thốt lời:

"Tôi từ xa ghé tới nơi

Xin vua ngọc báu để tôi mang về

Đổi th ành vật liệu chốn quê

Làm nhà để ở tiện bề ấm êm".

Rất vui lòng vua nói liền:

"Ngọc vàng có sẵn đây xin ông d ùng!".

Người xin bốc một nắm xong

Vừa đi bảy bước đ ã vòng lại ngay

Ngọc vàng trả lại chốn đây

Nhà vua thấy chuyện lạ này hỏi luôn,

Người xin kể lể nguồn cơn:

"Cất nhà tuy đủ nhưng c òn phần tôi

N ăm sau đ ã cưới vợ rồi

Cho nên vẫn thiếu nên tôi trả về!".

Nhà vua: "Nếu vậy khó chi

Lấy thêm ba nắm mang đi l à vừa!"

Người xin đ ã chẳng chối từ

Bốc thêm ba nắm rất ư đẹp l òng

Mới đi bảy bước vừa xong

Người xin lại vội vã vòng lại đây

Báu châu trả lại vua ngay

Khiến vua lại hỏi, vẫn đầy ngạc nhi ên.

Người xin: " Đủ cưới vợ hiền

Nhưng còn ruộng đất, lại th êm trâu bò

Thêm gia nhân cũng phải lo

Phần này đâu có đủ cho mọi bề

Thật tình tôi chẳng dám chê

Cho nên trả lại! Xin về làm chi!"

Nhà vua: "Nào có khó gì

Lấy thêm bảy nắm nữa đi xin mời!"

Người xin lấy bảy nắm rồi

Mới đi bảy bước ông thời quay lui

Báu châu vẫn trả lại thôi

Khiến vua kinh ngạc thốt lời hỏi th ăm.

Người xin cất tiếng than van:

"Tôi còn bao chuyện khó kh ăn tại nh à

Nào lo phụng dưỡng mẹ già,

Nào lo ch ăm sóc cho cha tật nguyền,

Nào lo kỵ giỗ liên miên

Lại thêm giao tiếp thường xuyên họ hàng,

Còn bè bạn, còn xóm làng

Số này không đủ! N ên mang trả về!"

Vua hoan hỉ nói: "Vậy thì

Biếu ông tất cả núi kia ngọc vàng

Chắc là thừa thãi mọi đ àng?"

Người xin châu báu vội vàng nhận ngay.

*

Bước lên núi báu vui thay

Nhưng rồi trở xuống, giọng đầy ưu tư:

"Muôn vàn cảm tạ nhà vua

Tôi không nhận nữa, xin đưa trả ng ài!"

Vua kinh ngạc: "Có gì sai?

Của tôi hiến tặng cho ai cần dùng!"

Người xin nhẹ thốt tiếng lòng:

"Hôm nay tôi đến để mong của n ày

Mưu cầu sự sống hàng ngày

Nhưng nay xét lại mới hay một điều

Thời gian sống chẳng bao nhiêu

Sáng còn, tối đ ã mất tiêu đi rồi

Vô thường muôn vật ở đời

Khó mà lưu giữ mãi nơi tay mình,

Núi châu báu cũng tan tành

Bản thân hưởng lợi mong manh sớm chiều

Ham càng lắm, muốn càng nhiều

Bao nhiêu thèm khát, bấy nhiêu đọa đ ày

Chi bằng dục vọng dứt ngay

Và cầu đạo giải thoát đầy tinh anh

Trau dồi đức tính cho m ình

Và cho xã hội, gia đ ình mãi thôi

Hướng về mục đích tuyệt vời

Từ bi, trí tuệ theo nơi đạo mầu

Cho nên tôi chẳng ham cầu

Chẳng cầu vàng ngọc và châu báu này!"

*

Vua nghe liền tỉnh ngộ ngay

Lời vàng tỏ rạng sáng đầy trong tâm

Bấy giờ Phật mới hiện thân

Hào quang rực rỡ sáng ngần khắp nơi

Nhà vua cùng các bầy tôi

Vui mừng xin được nghe lời Phật ban

Xin quy y với đạo v àng,

Xin theo ngũ giới, bình an tâm hồn.

(phỏng theo bản v ăn xuôi

của VIÊN MINH)

(7)

MỞ MẮT

CHIÊM BAO

Thuở xưa có chú sa di

Tên là T ăng Hộ vui bề xuất gia,

Thầy là cậu ruột trong nhà

Thầy tu đắc đạo thật l à quý thay.

Một hôm thí chủ tới đây

Biếu cho T ăng Hộ hai cây vải mầu

Nếu may y đẹp biết bao

Chú mừng trong bụng nhưng nào ham may

Định đem dâng vải biếu thầy

Vừa nhiều tôn kính, lại đầy biết ơn

Chú tìm thầy định thưa luôn

Ngờ đâu thầy lại chẳng c òn muốn nghe

Uy nghi gạt phắt ngay đi:

"Ta đây đ ã có ba y đủ rồi

Vải này con giữ may thôi

Hay là dâng cúng cho ai khi cần!"

Sa di n ăn nỉ ba lần

Thầy đều từ chối, chú đâm ra buồn

Sinh ra bực bội vô cùng

Hầu thầy, đứng quạt m à lòng vẩn vơ

Dòng tư tưởng trôi vật vờ

Lan man về thuở ấu thơ của mình...

*

Mình đây chẳng có gia đ ình

Thầy là cậu ruột, thâm tình, lành thay,

Mình theo cậu đ ã lâu nay

Vậy mà cậu chẳng mảy may thương mình

Vừa lạnh nhạt, vừa vô tình

Thôi ta đi khuất mắt nhanh cho rồi!

Nhưng đi đâu, chẳng có nơi

Lấy gì mà sống cuộc đời lang thang?

Phải rồi! hai xấp vải vàng

Sẵn đây đem bán ta mang tiền về

Lấy tiền mua một con bê

Nuôi bê ăn cỏ b ên lề ruộng kia

Thanh nhàn, không tốn kém chi,

Loài bê sinh sản mau thì khỏi chê

Vài n ăm th ành một bầy bê

Bán đi một ít thoả thu ê bạc tiền,

Tậu nhà cửa ruộng đất liền

Trưởng thành sẽ cưới vợ hiền về mau

Cùng xây tổ ấm bên nhau

Một thời gian có con đầu sinh ra

Thế là vui vẻ cửa nhà

Vợ hiền sẽ bế con ra cậu mình

Để quy y, hưởng phước l ành,

Đường xa nắng cháy vợ m ình mỏi tay
Mình bèn lên tiếng giúp ngay:
"Bế con chắc mệt, đưa đây anh bồng!"
Vợ coi thường chẳng nghe chồng
Dành con ẫm mãi vào lòng, loay hoay
Thế rồi vấp té rễ cây
Khiến cho thằng bé rớt ngay xuống sình,
Mình giận dữ, mình bất bình
Vội vàng bẻ xuống một cành cây con
Quất cho mụ vợ một đ òn
Miệng la: "Ta nói sao còn chẳng nghe!
Đ àn bà hư đốn kể chi
Xẩy ra một chút là đi c ãi chồng!"
*
Sa di đang phút mơ m òng
Suy tư trôi chảy theo dòng miên man
Bỗng nghe thầy nói nhẹ nhàng:
"Này con chẳng đánh trúng n àng vợ hư
Đánh nhằm đầu trọc của sư
Khiến ta đau điếng tưởng như sập nh à!"
Chú T ăng Hộ bừng tỉnh ra
Cơn mơ đứt đoạn chú ta nhủ l òng:
"Chết rồi, nghĩ lén đừng h òng!
Ông thầy biết hết! Đừng mong giấu thầy!"
Co giò chú chạy như bay
Chạy như ma đuổi trốn ngay khỏi ch ùa,
Mấy người bạn chú chẳng vừa
Rượt theo bắt lại và đưa chú về
Ghé vào trình báo mọi bề
Dưới chân đức Phật, mong nghe lời v àng.

Phật bèn an ủi chú rằng:

"Tâm phàm phu cứ lang thang âm thầm

Rong chơi lén lút xa gần

Vô hình, vô dạng khó ng ăn được n ào,

Người hiền trí phải khéo sao

Giống như mục tử bắt trâu ngoài đồng

Dùng dây xỏ mũi trâu hoang

Dắt trâu về lại trong làng chưa thôi,

Ch ăn dắt trâu thật kỹ rồi

Đến khi thả lỏng buông lơi mặc l òng

Mà trâu hết lén đi rong

Đến thời điểm đó mới h òng tạm yên!"

Nghe lời Phật. Vững lòng tin

Sa di T ăng Hộ thấy liền hướng đi

Yên lòng ở lại, kiên trì

Theo thầy học đạo đến khi đạt th ành

Một ngày đắc quả tu h ành

Bậc A La Hán tốt lành lắm thay!

(phỏng theo bản v ăn xuôi

trong TRUYỆN CỔ PHẬT GIÁO)

(8)

GIEO GIÓ

GẶT BÃO

Ở bên Ấn Độ thời xưa

Có nhiều giáo phái ganh đua tuy ên truyền

Một môn phái nọ trong miền

Vừa thờ ma quỷ, lại tin thánh thần

Đứng đầu l ãnh đạo xa gần

Một bà mạnh bạo tay chân vô ngần

Lại thêm mập mạp tấm thân

Giọng bà "thủ lãnh" vang ầm chói tai
Nhưng bà ăn nói có t ài
Cho nên thế lực trong ngoài lan xa.
Một hôm tin chợt loan ra
Rằng thái tử Tất Đạt Đa tu h ành
Nay thành đạo, ngát hương l ành
Giờ đi giáo hoá chúng sinh giúp đời.
Bà nghe tin chợt rụng rời
Sợ rằng mình sẽ chẳng người nào theo
Rồi đây đệ tử mất ti êu
Bao nhiêu ảnh hưởng sớm chiều rã tan,
Canh khuya suy nghĩ miên man
Suốt đ êm trằn trọc lo toan mưu thần
Hại người bà chẳng ngại ngần
Hạ uy tín Phật bà cần ra tay.
Sáng ra bà vội đi ngay
Tới nơi đức Phật hôm nay ngồi thiền
Bà khiêu khích thật cuồng đi ên
Múa may chửi bới huyên thuyên, tục tằn.
Mặc bà quát tháo dữ dằn
Phật Đ à vẫn cứ vô vàn an nhiên
Gốc cây tinh tấn ngồi thiền
Bà kia thấy vậy nổi đi ên thêm nhiều.
*
Mặt trời lên, nóng như thiêu
Bà đi ên mệt lả, đói meo bụng rồi
Lại thêm khát nước quá trời
Rát khô mồm miệng, rã rời chân tay
Mệt nhoài bà ngã l ăn quay
Trong lòng suy ngẫm loay hoay rối bời,

Sau cùng bà lết đến nơi
Hỏi th ăm đức Phật sao ng ài lặng yên.
Thấy rằng hội đủ cơ duy ên
Phật Đ à xuất định, lời hiền dạy ngay:
"Hãy nghe ta hỏi điều n ày
Nhà ngươi có giỗ một ngày gần đây
Bao nhiêu bánh trái chất đầy
Ngươi cầm ít bánh trong tay làm quà
Biếu người hàng xóm gần nhà
Người ta không nhận thì quà về ai?"
Bà "thủ lãnh" vội chê bai:
"Ồ! Nghe thiên hạ mọi người khen ông
Là người giác ngộ vô cùng
Lại thêm trí tuệ ai hòng vượt đây
Giờ nghe ông hỏi câu này
Sao mà ngớ ngẩn, thơ ngây, buồn cười,
Bánh tôi mang tặng cho người
Nếu người không nhận thời tôi mang về!"
Ôn tồn Phật dạy cho nghe:
"Sáng nay cũng vậy có gì khác đâu
Bao lời thô tục trước sau
Mà ngươi đem tặng ta n ào nhận đây
Vậy thời cái món quà này
Trao về ngược lại vào tay ngươi rồi,
Giống người cầm đuốc đi chơi
Nếu đi ngược gió lửa thời cháy tay,
Giống người vung bụi cho bay
Nếu vung ngược gió bụi quay lại mình,
Giống người ngửa mặt trời xanh
Mà phun nước miếng có thành công đâu

Nước kia rơi xuống thật mau

Lại làm dơ mặt dễ nào tránh qua!"

*

Quý thay lời nói Phật Đ à

Khiến tâm bà chợt sáng ra nhiều điều

Thấy lời Phật thật cao siêu

Thấy mình thua thiệt thật nhiều sáng nay:

"Mất ăn bữa sáng, đói thay

Lại thêm khát nước, cổ này khô ran

Nói nhiều mỏi miệng vô vàn

Múa may xỉa xói tay chân đau nhừ

Nắng làm mệt lả lừ đừ

Rồi sinh bệnh hoạn từ từ tránh đâu

Thuốc men chạy chữa tốn hao

Gây thêm phiền não buộc vào thân nhân,

Hôm nay bỏ buổi làm ăn

Mai này nếu bệnh còn làm được chi!"

Nghe lời Phật, bà nghĩ suy

Tâm bà cảm nhận, tức thì th ăng hoa

Nhận ra chân lý sâu xa

Thấy rằng đức Phật quả l à tối cao

Thật ngài đáng kính biết bao

Vô cùng giác ngộ ai nào sánh ngang

Lòng bà khâm phục vô vàn

Khiến cho thái độ vội v àng đổi thay

Đến quỳ trước Đức Phật ngay

Cầu xin sám hối hôm nay lỗi lầm

Hứa quay về dẹp quỷ thần

Và mang đệ tử theo chân của m ình

Tìm về ánh đạo quang vinh,

Bà cầu xin Phật cho mình quy y.

Rồi bà đệ tử mới kia

Đường về vui bước nghĩ suy chân t ình

Nghiệm ra lời Phật tốt lành,

Để dẫn hung bạo thói m ình xưa nay

Miệng bà luôn nhắc câu này:

"Ai gieo gió, gặt bão ngay, khổ đời!"

(phỏng theo bản v ăn xuôi

của MINH TUỆ)

---*---

(9)

CÓ NIẾT BÀN KHÔNG ?

Ngày xưa, ngày xửa, ngày xưa

Có con cá nọ nhởn nhơ cuộc đời

Sống trong hồ đ ã lâu rồi

Cho nên ngoài nước cá thời chẳng hay.

Một hôm bơi lội mê say

Tình cờ cá thấy rùa ngay trên bờ

Quen nhau từ thuở ấu thơ

Nghe rùa du ngoạn phương xa mới về

Cá mừng th ăm hỏi mọi bề:

"Lâu nay vắng bóng chẳng hề thấy anh."

Rùa vui vẻ nói chân thành:

"Tôi đi du lịch ở quanh đất liền

Nơi đây mặt đất các miền

Đ ã vừa nóng nực, lại thêm khô cằn."

*

Cá bèn hỏi, giọng b ăn khoăn:

" Đất khô? Anh nói nghe chăng lạ đời

Lẽ nào lại có một nơi

Khô? Không có nước? Sao bơi bây giờ?"

Rùa: "Mình quen biết từ xưa

Xin thề tôi chẳng nói đ ùa cùng anh

Anh không tin thì cũng đ ành."

Cá bèn dò hỏi ngọn ngành thêm ra:

"Mong anh tả rõ đấy m à

Đất liền anh nói thật l à lạ thay

Có tương tự như hồ này

Có luôn ẩm ướt giống đây không n ào?"

Lắc đầu r ùa trả lời mau:

" Đất liền không ẩm ướt đâu bạn à."

"Vậy thì có lạnh mát da

Như là thế giới chúng ta dưới hồ?"

"Cũng không lạnh, chẳng mát cho

Đôi khi lại nóng, lại khô da người."

"Vậy thời ánh sáng mặt trời

Có xuyên chiếu được qua nơi đất liền?"

"Không xuyên đâu hỡi bạn hiền

Đất đâu trong suốt như miền hồ ao."

" Đất liền như vậy mềm sao

Chắc là rất dễ ép vào với nhau

Để tôi luồn lách bơi mau

Quẫy đuôi uốn lượn trước sau dễ d àng?"

"Nào đâu như vậy bạn v àng

Những điều bạn nghĩ đều ho àn toàn sai."

"Vậy thời đất lưu động ho ài

Để rồi tuôn chảy đổ d ài vực sâu

Thành ra dòng thác trắng phau?"

Cá tò mò hỏi có đâu chịu ngừng.

Lắc đầu r ùa đáp: "Không! Không!

Đất không di chuyển th ành dòng thác đâu."

"Vậy thời đất có cuốn mau

Dâng lên thành sóng bạc đầu biển khơi?"

"Nói nghe kỳ cục quá trời

Đất liền th ành sóng? Lạ đời xưa nay!"

*

Đến đây cá mới nói ngay

Mặt mày vênh váo ta đây hơn người

Than rằng: "Tôi đ ã hỏi rồi

Điều g ì anh cũng trả lời là không,

Đất l àm gì có mà mong

Anh đừng bịa chuyện để h òng bịp tôi."

Rùa bèn điềm đạm trả lời:

"Bạn không tin tưởng có nơi đất liền,

Tài tôi không giảng được th êm,

Thôi đ ành cứ để bạn y ên tạm thời

Mai này có kẻ hơn tôi

Đủ t ài minh chứng rạch ròi trước sau

Cho anh hiểu được ra mau

Đất liền v à nước khác nhau xa vời

Bấy giờ anh mới ngậm ngùi

Biết mình ngốc nghếch sống nơi hồ này

Một con cá ngốc! Buồn thay!

Chẳng tin có đất quanh đây bao giờ!"

(phỏng theo bản v ăn xuôi

của THÍCH THIỆN HOA)

---*---

(10)

GIÓ TO

Ngày xưa có vợ chồng kia

Đứng l àm chủ tiệm coi thì thật oai
Tiệm chuyên bán bánh lâu đời
Vợ chồng hòa thuận đẹp đôi vô c ùng,
Nhưng đôi khi cũng "nổi kh ùng"
Sinh ra gây lộn tưng bừng hét la.
Vợ chồng một bữa bất hòa
Thoạt tiên tiếng lại, lời qua ôn tồn
Rồi tranh cãi h ăng vô c ùng
Thế là to chuyện. Ông chồng h ăm he
Muốn đ òi giết phứt vợ đi
Vợ la lớn tiếng: "Sợ gì mặt ông!
Giết tôi hả? Đừng có h òng!"
Chồng vung tay hét: "Ta không nói đ ùa
Vợ gì mà lại quá hư
Giết cho rảnh nợ! Giết cho rồi đời!"
"Chiến tranh" bùng nổ tơi bời
Túm nhau cấu xé, cứ đ òi giết nhau.
*
Cụ già hàng xóm bạc đầu
Thân tình quen biết từ lâu lắm rồi
Chạy sang can gián hết lời
Vợ chồng cũng chẳng chịu rời nhau ra.
Bà con lối xóm gần xa
Tò mò bu lại trước nhà rất đông
Cụ già bỏ mặc vợ chồng
Quay ra mang bánh phát không xóm làng,
Vợ chồng ngó thấy ngỡ ngàng
Cùng nhau "ngưng chiến", vội vàng chạy ra
Tay ng ăn cản, miệng hét la:
"Làm trò gì vậy? Cụ già vô duyên!

Cứ cho bánh, chẳng thâu tiền
Chỗ tôi buôn bán, sao đi ên thế này!"
Cụ già bình thản nói ngay:
"Ông vừa tuyên bố hôm nay giết bà
Giết ngay tức khắc, chẳng tha,
Vậy khi bà chết khó mà được y ên
Chắc ông bị xử tử liền
Phạt người giết vợ án tuyên r ăn đời,
Cháu con chẳng có một người
Tiệm này vô dụng vậy thời tiếc chi,
Lão đây bố thí bánh đi
Đem cho bằng hết tiếc g ì nữa đâu
Để gây công đức cho mau
Ông bà vừa chết được cầu si êu nhanh!"
*
Vợ chồng chủ tiệm đồng thanh:
"Bác ơi sao lại nỡ đ ành hại nhau
Hãy dừng tay lại đi n ào
Nếu phân phát hết còn đâu bạc tiền
Ngày mai sẽ lắm muộn phiền
Chúng tôi chắc chết đói liền mất thôi
Chúng tôi chán đánh nhau rồi
Chẳng còn dại dột! Khổ đời! Ích chi!"
Cụ già lên giọng từ bi:
"Nổi cơn sân hận khác gì gió lên
Gió to làm tắt đ èn liền
Cái đ èn trí tuệ có bền được đâu!"
(Phỏng theo bản v ăn xuôi
của Q.D.)
---*---

(11)

TU MƯỚN

Chàng trai Phật tử thuận thành

Lâu nay buồn chuyện gia đ ình mãi thôi

Vì cha chàng tuổi cao rồi

Vẫn ham làm việc suốt đời li ên miên

Ch ăm kiếm bạc, lo l àm tiền

Lơ là chẳng chịu ở yên tu hành.

Khi con nhắc nhở cha mình

Thì ông già cứ lặng thinh mỉm cười

Mãi sau mới nói: " Được thôi!

Nếu tu mà lại sinh sôi bạc tiền

Thì con nói cha nghe liền

Còn không được vậy chớ n ên nói nhiều!"

*

Con phiền muộn chẳng dám kêu

Tìm thiền sư nọ và yêu cầu thầy

Giúp mình giải quyết chuyện này.

Nghe xong thầy bảo: "Chiều nay về nhà

Thưa cho cha rõ rằng ta

Độ n ày công việc thật là lu bu

Cho nên trễ nải đường tu

Tìm người "tu mướn", nhà chùa trả công

Việc làm thật dễ vô cùng

Ngồi lần tràng hạt ung dung tại nhà

Thành tâm tụng niệm Phật Đ à

Cứ xong mười chuỗi tính ra thành tiền

Một quan tiền mười chuỗi liền,

Tiền ta để sẵn, cứ l ên hỏi chùa!"

Con về thuật lại lời sư

Ông già nghe thấy rất ư bằng lòng
Chuyện làm ăn thật thong dong
Nhận lời tu mướn, tiền nong dễ dàng.
Kiếm tiền được một thời gian
Ông già hoan hỷ sẵn sàng tụng thêm
Ngoài mười chuỗi tụng ăn tiền
Tụng hai chuỗi nữa "biếu" thêm cho thầy.
Mới đầu tiền l ãnh hàng ngày
Về sau dồn lại lĩnh ngay hàng tuần,
Mỗi ngày ngoài mấy bữa ăn
Ông già tu mướn bình an cứ ngồi
Cứ lần tràng hạt liên hồi
Trầm tư mặc tưởng trước nơi bàn thờ.
*
Thời gian trôi đẹp như mơ!
Chàng con một bữa bất ngờ nhìn cha
Thấy cha hơi thở điều h òa
Bàn tay lần chuỗi như là đ ã ngưng
Mắt lim dim, dáng ung dung
Rất ư thanh thản, vô cùng an nhiên.
Chàng con liền đến báo tin
Trình bầy mọi sự cho thiền sư hay
Thiền sư vội vã đến ngay
Nhìn ông già thấy thân gầy hơi nghiêng
Vì do tuổi tác cao niên
Nhưng mà nét mặt thần tiên, hồng hào,
Thiền sư khẽ nói thì thào:
"Cha con nhập định! Đạo mầu nở hoa!"
*
Thiền sư đ ã dạy ông già

Pháp môn thiền định thật l à ích thay!

Bằng phương tiện "tu mướn" này

Rời luôn bể bạc, qua ngay bờ thiền.

(phỏng theo bản v ăn xuôi

TRUYỆN CỔ PHẬT GIÁO NHẬT BẢN)

---*---

(12)

NGƯỜI GIEO MẠ

Bình minh rực rỡ không gian

Nắng vàng phớt nhẹ trên làn cỏ xanh

Muôn chim đua hót tr ên cành

Mọi người sửa soạn tiến nhanh ra đồng

Cùng nhau lo việc canh nông

Cày sâu, cuốc bẫm cầu mong được m ùa.

Phật Đ à nhẹ bước chân đưa

Y vàng bình dị lại vừa trang nghiêm

Ngài đi khất thực trong miền

Tay ôm bình bát, dáng hiền, từ bi.

Khi đi ngang nh à giàu kia

Bạc tiền đầy ắp, th êm bề tiếng t ăm

Phật dừng khất thực trước sân

Vừa khi gia chủ cúng thần buổi nay

Bao nhiêu lễ vật chất đầy

Cúng Thần Nông để m ùa này thành công

Bà con đang tụ họp đông

Chợt nhìn thấy Phật một lòng như nhau

Người chắp tay, kẻ cúi đầu

Hay quỳ đảnh lễ trước sau tâm th ành.

Lão nhà giàu nổi bất bình

Trong lòng sân hận nảy sinh, la rằng:

"Này Sa Môn có biết ch ăng
Tay chân ông đủ, cũng bằng người ta
Khoẻ thân người, tốt nước da
Mà không làm lụng thật là tệ thay
Sao xin ăn m ãi hàng ngày?
Ta đây mưa nắng cấy c ày khổ công
Lo lúa mạ, lo ruộng đồng
Cơm ăn mới có, mới h òng kiếm ra
Nếu ông chịu khó như ta
Giờ đây đâu nhọc thân m à xin ăn!"
*
Phật từ tốn khẽ dạy rằng:
"Ta đây l àm lụng cũng bằng nhà nông
Cũng cày, cũng cấy khổ công
Cũng gieo mạ giữa ruộng đồng như ngươi
Lúa ăn ta cũng có thôi!"
Nhà giàu hách dịch cướp lời hỏi luôn:
"Ông sao mạo nhận nông dân
Vậy thời lúa giống rất cần thiết đâu,
Không cày bừa, chẳng bò trâu.
Làm sao sản xuất hoa mầu cho ra?"
Phật bèn giảng giải gần xa:
"Với ta hạt giống tức là đức tin;
Việc lành việc thiện tạo nên
Chính là mưa thuận lại thêm gió hòa
Thấm nhuần cho lúa tốt ra;
Còn như ý chí cao xa kiêu hùng
Thêm lòng nhẫn nại vô cùng
Là cày bừa tốt cho đồng ruộng kia;
Sự tinh tấn có khác chi

Trâu bò nông trại thường đi kéo c ày;
Còn như trí tuệ tràn đầy
Là dây buộc để dắt ngay trâu b ò;
Phần ta luôn mãi âu lo
Cán cân giới luật giữ cho th ăng bằng!
Ta cày ta cấy thật h ăng
Để trừ cỏ xấu xâm lăng tâm người
Đâm chồi nảy lộc khắp nơi
Cỏ làm khốn khổ cuộc đời chúng sinh,
Lúa mà ta gặt tốt lành
Là nơi tuyệt đối an b ình vui tươi
Lìa xa thống khổ mãi thôi
Bất sinh, bất diệt, thảnh thơi Niết Bàn!"
Lời vàng quý giá vô vàn
Lão nhà giàu chợt ngỡ ngàng ngộ ra
Vốn thông minh, lại thật thà
Thêm bao nhiêu kiếp vừa qua duyên lành.
*
Chủ nhà bạch Phật tâm thành:
"Lâu nay đồn đ ãi quả tình không sai
Ngài là ngọn đuốc tuyệt vời
Đưa đường chỉ lối muôn lo ài chúng sinh
Từ vùng t ăm tối u minh
Đến nơi sáng suốt tinh anh rỡ r àng!"
Nói xong ông lấy đĩa v àng
Mang cơm cung kính cúng dường ngay thôi,
Chắp tay bạch Phật đôi lời:
"Xin ngài hoan hỷ nhận nơi lễ này
Để con được có cơ may
Gieo trồng cho kiếp tới đây duy ên lành!"

(phỏng theo bản v ăn xuôi

của GIỚI ĐỨC)

---*---

(13)

BẢY NÀNG

CÔNG CHÚA

Ba La Nại chốn kinh đô

Có hồ sen đẹp sắc phô dưới trời

Thật là thắng cảnh tuyệt vời

Hương sen tỏa ngát, lòng người đắm say

Nhà vua bèn chọn chốn này

Đạo tr àng thiết lập thơm bay hương thiền

Vua cùng con gái thường xuyên

Tới đây thọ bát, tâm hiền nở hoa,

Bảy nàng công chúa mặn mà

Xinh tươi nhan sắc, nết na tính tình

Vua là Phật tử thuận thành

Trị vì tr ăm họ tốt l ành, bình yên.

Từ khi hoàng hậu quy tiên

Bảy cô con gái ngộ liền được ngay

Cảnh vô thường cõi đời n ày

Cho nên quyết định từ nay tu h ành

Và không chịu lập gia đ ình

Vua cha tỏ ý thuận tình ngay thôi,

Vua tuy không có con trai

Thấm nhuần Phật pháp nên ngài hiểu ra:

"Nghĩ chi đến chuyện về gi à

Chuyện người kế vị ngôi ta sau này!"

*

Bảy nàng công chúa một ngày

Muốn đi du ngoạn đó đây ngo ài thành
Tới th ăm nghĩa địa lạnh tanh
Chốn này tang tóc vây quanh chập chùng.
Nhà vua cảm thấy lạ lùng
Hỏi rằng: "Sao lại đến v ùng tha ma
Nơi người chết hãy tránh xa
Hãy vào thượng uyển để m à vui chơi!"
Bảy nàng công chúa xinh tươi
Cùng nhau đồng loạt thốt lời thiết tha
Thưa rằng nơi bãi tha ma
Quán "pháp bất tịnh" thật là thuận duyên,
Chiều con vua chấp thuận liền
Bảy nàng sửa soạn th ăm miền xương phơi.
Nghĩa trang cảnh trí rợn người
Nhấp nhô mồ mả nằm phơi khắp vùng
Vẳng lời than khóc não nùng
Tấm thân bất tịnh cáo chung nơi này
Thịt tan rữa, xương phô bày
Tanh hôi tử khí vương bay lạnh lùng.
Bảy nàng tâm sự cùng chung
Rủ nhau rời gót qua vùng kế bên
Gốc cây lặng lẽ ngồi thiền
Tập trung tư tưởng và liền nhận ra:
"Rồi đây chính xác thân ta
Sinh, già, bệnh, chết cũng qua chốn này
Thân người bất tịnh lắm thay
Vô thường cuộc sống thấy ngay hiện tiền!"
*
Sau khi thanh thản xả thiền
Bảy nàng cảm hứng luân phiên ngâm rằng:

- "Người đời thân quý như v àng
Thoa son chát phấn rộn ràng điểm trang
Chết rồi ra nấm mồ hoang
Xác thân chau chuốt cũng bằng ích chi?"
- "Ví như nhà ở chốn kia
Người đi, nh à sẽ tức thì đổ ngay
Thân ta cũng giống vậy thay
Thần đi, th ì tấm thân này nát tan!"
- "Khi thần còn tại xác phàm
Tựa như ngựa nọ buộc ràng vào xe
Xe hư ngựa chạy mất đi
Mang theo tội ác tràn trề mãi thôi!"
- "Nương thuyền qua bến giác rồi
Đến bờ thời bỏ thuyền trôi đâu cần
Thần nương tu tập nơi thân
Thân hư, thần vẫn muôn phần an vui!"
- "Thân xưa vốn đẹp vốn tươi
Đến nay thân chết tức thời nằm trơ
Thời gian bụi đất phủ mờ
Thân tan, hồn sẽ vật vờ lông bông!"
- "Như chim nhốt ở trong lồng
Bốn bề rào kỹ chấn song tre rồi
Khi lồng rách chim bay thôi
Thân tan, thần chạy mất nơi cuối ghềnh!"
- " Đ ãy này dệt gấm rất xinh
Đựng vi ên ngọc quý để d ành trong đây
Đ ãy mà rách ngọc rơi ngay
Thức mang nghiệp lực tràn đầy biết bao!"
Bảy nàng công chúa đẹp sao
Thay nhau ngâm vịnh lạc vào cõi thơ.

Chợt đi ngang rất t ình cờ
Vua trời Đế Thích bất ngờ được nghe
Vội khen nức nở mọi bề:
"Bảy nàng công chúa bến mê đ ã rời!"
Các nàng trịnh trọng ngỏ lời
Tỏ bày đại nguyện một đời chẳng qu ên:
"Nguyện mình làm những con thuyền
Đưa người vượt thoát qua miền khổ đau!
Nguyện làm đ èn sáng dài lâu
Soi màn đ êm tối, phá mầu vô minh!
Nguyện làm hồ nước trong xanh
Rửa đi phiền n ão chúng sinh mọi nhà!
Nguyện thành Phật để rồi ra
Độ cho to àn cõi ta bà an vui!"
Vua trời Đế Thích nghe rồi
Thành tâm cầu chúc bảy người thành công.
*
Đời như khúc nhạc n ão nùng
Nghĩa trang là nốt cuối cùng đấy thôi!
(phỏng theo bản v ăn xuôi
của DẠ QUANG)
---*---
(14)
THẦY THUỐC GIỎI
Khi ngoài ba chục tuổi đầu
Phật đi truyền bá đạo mầu cho dân
Trên đường hoá độ một lần
Phật vào nhà nọ vô ngần giàu sang,
Chủ nhà thấy Phật nghiêm trang
Lại thêm tướng mạo rỡ ràng, uy nghi

Sinh lòng ái mộ tức thì
Muốn đem con gái gả đi cho ng ài.
Phật nghe, từ chối nhẹ lời
Rồi ngài giáo hóa cho nơi chủ nhà.
*
Người đẹp t ên Ma Đăng Gi à
Con "cưng" gia chủ tỏ ra bất bình
Nghĩ rằng Phật đ ã khinh mình
Cho rằng tự ái quả tình tổn thương
Nhủ lòng: "Ta sẽ tìm đường
Trả thù người dám coi thường thân ta!"
Thế rồi cô lên xe hoa
Kết hôn với kẻ thật là quyền uy
Đại vương thống trị xứ kia
Dân thì đông đúc, nước th ì bao la.
Nhiều n ăm chờ đợi trôi qua
Hôm nay tin báo cho Ma Đăng Gi à:
"Người ta thấy bóng Phật Đ à
Trên đường hoá độ sẽ qua v ùng này!"
Ma Đăng Gi à mừng rỡ thay
Bàn mưu tính kế ra tay trả thù
Thuê phường ăn nói chanh chua
Chửi thuê, chửi mướn từ xưa lắm lời
Gom về chờ ở một nơi
"Dàn chào" đức Phật khi người qua đây.
Phật Đ à xuất hiện! Lành thay!
Đi hầu sau Phật l à thầy A Nan
Hai thầy trò vẻ nghiêm trang
Lặng đi qua những con đường đông dân,
Chợt nghe vang tiếng dữ dằn

Bao lời chửi bới tục tằn thốt lên
Chửi thuê hai đám hai b ên
Cố tình làm nhục cho tên tuổi ngài.
Phật Đ à nhẹ bước khoan thai
Điềm nhi ên gác bỏ ngoài tai, chẳng màng
Chỉ riêng tôn giả A Nan
Nghe lời thô tục tối t ăm mặt m ày
Bèn thưa: "Mình lánh xa ngay
Nơi đây tệ bạc, chốn n ày xấu xa
Qua thành phố khác đón ta
Tràn đầy l òng kính, chan hòa tình thân!"
*
Phật bèn hỏi: "Này A Nan
Những thành phố khác ân cần đón ta
Tại sao dân chúng thiết tha
Đón thầy tr ò lúc ghé qua trong vùng?"
A Nan: "Dân chúng đón mừng
Vì nghe được Pháp n ên từng hiểu ra
Lại thêm trí tuệ cao xa
Biết phân lành, dữ để m à tu thân!"
Phật bèn hỏi: "Này A Nan
Vùng này sao lại dữ dằn đón ta
Thật là bạc đ ãi quá mà?"
A Nan: "Bạch Phật! chẳng qua trong vùng
Dân cư khắp cả nói chung
Chưa nghe được Pháp, chưa từng hiểu ra
Vô minh trùm lấp mọi nhà
Nào phân phải, trái để m à gắng tu!"
Phật liền giảng: "Ví dụ như
Nếu thầy thuốc nọ rất ư là tài

Thương dân, chữa bệnh cho người
Lẽ nào lại yết bảng nơi nhà mình
Nhận riêng người nhẹ bệnh tình
Hoặc là chữa chạy người lành mạnh thôi,
Còn ai bệnh nặng quá rồi
Thời thầy miễn tiếp mặc người thương đau,
Chẳng ai tàn nhẫn vậy đâu!
Như Lai cũng thế, trước sau tận tình
Ra đời để giúp chúng sinh
Những người bị bóng vô minh che mờ
Nào phân thiện, ác đôi bờ
Nay gây nghiệp dữ, mai chờ niềm đau.
Những người bệnh nặng mong cầu
Cầu thầy thuốc giỏi chữa mau cho lành
Thì nơi đây các chúng sinh
Từ lâu mê muội quả tình cần ta
Cũng tương tự như vậy mà
Cần ta giáo hóa chỉ ra con đường
Đưa qua tới chốn thơm hương
Thoát vòng sinh tử, tìm nương Niết Bàn
Nơi đây khổ ải gian nan
Thầy trò mình bỏ ai làm thay đây?"
"Bạch Thế Tôn nhưng chỗ này
Thế Tôn nói Pháp uổng thay mọi điều
Ai thèm nghe! Ai muốn theo!
Dân tuy bệnh nặng chẳng yêu cầu thầy
Dù thầy giỏi, dù thuốc hay
Cũng đều vô ích, bó tay đầu h àng!"
Phật bèn dạy: "Này A Nan
Ai càng bệnh nặng lại càng đáng thương

Thân, tâm họ chẳng bình thường
Hành vi, ngôn ngữ hay vương sai lầm
Khi thô tục, lúc dữ dằn
Nên thầy thuốc phải tận tâm vô cùng
Đừng xao xuyến, chớ ngại ng ùng
Hết lòng cứu chữa mới mong bệnh lành,
Khi dân khỏi hết bệnh tình
Chẳng cần nhờ nữa, chúng mình sẽ đi!"
*
Lời vàng chan chứa từ bi
Như khơi nguồn cội lương tri con người,
Đám du đ ãng lén nghe lời
Đột nhi ên thức tỉnh, tức thời ngộ ra
Từ lâu lầm bước nẻo tà
Giờ đây hối hận thật l à xót xa
Cùng quỳ xin lỗi Phật Đ à:
"Xin ngài lưu lại để m à giúp dân
Chúng con tựa đám bệnh nhân
Đang cơn hấp hối rất cần lương y!"
Thời gian thấm thoắt trôi đi
Đạo v àng rạng ánh từ bi khắp vùng.
Một ngày Phật lại lên đường
Thầy A Nan vẫn tháp tùng phía sau
Tìm nơi truyền bá đạo mầu
Bà con lũ lượt kéo nhau tiễn ngài
Như là con bệnh lâu đời
Tiễn đưa thầy thuốc đại t ài cứu dân.
(phỏng theo bản v ăn xuôi
của THÍCH NỮ NHƯ THỦY)
---*---

(15)

TIỂU THƯ LIÊN HOA

Ngày xưa có một phú ông
Tuy nhiều tiền bạc nhưng không khinh người
Sống lương thiện cả cuộc đời
Thú vui tao nhã thích loài hoa sen,
Ao sen vây khắp bốn bên
Nhà ông ở giữa một miền đầy hoa
Mỗi n ăm khi chúa Xuân qua
Đón m ùa Hạ tới ao nhà đầy sen
Ngát hương, nở rộ đua chen
Khiến cho phong cảnh thần tiên tuyệt vời.
Phú ông có một gái thôi
Dung nhan mỹ lệ, tính người nết na
Như hoa sen hoá thân ra
Cho nên đời gọi cô l à "Liên Hoa",
Tiểu thư nhan sắc mặn mà
Tiếc thay có tật tỏ ra lạ kỳ
Mỗi khi mở miệng nói gì
Chao ơi tiếng nói khác chi sấm rền
Người nghe bị chói tai liền
Nghe lâu sợ sẽ phát đi ên phát khùng
Vậy mà cô lại lạ lùng
Thích ca, thích hát tưng bừng mãi thôi.
*
N ăm nay sen sắp nở rồi
Nhà vua hứng chí sai người tới đây
Báo tin cho phú ông hay
Rằng vua sẽ tới nơi này ngắm hoa.
Thật vinh dự cho cả nhà

Phú ông sửa soạn rất là trang nghiêm
Nhưng ông chợt thấy muộn phiền
Ngay khi nghĩ tới chuyện riêng gia đ ình
Âm thanh con gái của mình
Mỗi khi cất giọng quả tình khó nghe
Sợ rằng vua sẽ cười chê
Nếu vua nổi giận khó bề yên thân,
Cha con buồn bã vô ngần
Sau cùng cô gái bất thần nghĩ ra:
" Được rồi! Có cách! Thưa cha!
Trong khi vua đến xem hoa nh à mình
Con không nói cứ lặng thinh
Con không lên tiếng gia đ ình sẽ yên!"
Phú ông nghe đồng ý liền
Thương con có tật tâm hiền xót xa.
Hạ về rực rỡ muôn hoa
Hồ sen toả ngát hương ra khắp vườn
Sắc phô đẹp đẽ lạ thường
Liên Hoa ngắm cảnh vấn vương tâm hồn
Cô lên giọng hát thật buồn
Hoa sen nở rộ cánh vươn đón ch ào
Thương người con hiếu biết bao
Đẹp người. Đẹp nết. Tật sao lạ l ùng!
*
Hôm sau một đám t ùy tùng
Đến vườn sửa soạn tưng bừng rước vua
Tới xem hoa nở đúng m ùa
Phú ông vinh dự đón chờ cung nghinh
Cô con gái đứng sau m ình
Thật hân hạnh cho gia đ ình biết bao.

Sau khi gia chủ đón ch ào
Nhà vua dạo gót lối vào hoa viên
Đi quanh ngắm cảnh thần ti ên
Dừng chân chợt thấy kề bên chủ nhà
Một cô gái đẹp như hoa
Vua lên tiếng hỏi: "Ai mà đẹp xinh?"
Phú ông kính cẩn tâu trình
Đó l à con gái của mình kề bên
Vua xoay qua hỏi cô liền:
"Hãy cho ta biết cô tên là gì?"
Liên Hoa lúng túng kể chi
Sợ mình lên tiếng vua nghe giật mình
Cho nên cô cứ nín thinh
Mặc vua thúc giục cô đ ành lặng yên,
Phú ông thay thế tâu liền:
"Kính mong bệ hạ cảm phiền thứ tha
Con thần nếu mở miệng ra
Âm thanh rất lớn nghe mà chói tai
Sợ làm náo động mọi người
Gây điều thất lễ cho nơi triều đ ình!"
Vua nào hiểu thấu sự tình
Cứ luôn ra lệnh cô đ ành tuân theo.
Liên Hoa cô gái diễm kiều
Buồn sao tiếng nói gây nhiều khó kh ăn,
Cô lên tiếng, giọng vang ầm
Vua quan và cả phái đo àn thất kinh
Chẳng còn có hứng dạo quanh
Cho nên lần lượt bỏ nhanh ra về.
*
Phú ông buồn khổ não nề

Rồi lâm bệnh nặng, hôn mê, liệt giường
Liên Hoa chan chứa tình thương
Đón thầy, chạy thuốc t ìm đường cứu cha
Nhiều thầy thuốc giỏi ghé nhà
Nhưng đều thất bại, thật l à nguy nan
Liên Hoa lòng dạ nát tan
Một thầy lớn tuổi khuyên nàng đôi câu:
"Cô nên tìm đến đạo mầu
Thỉnh lời Phật dạy chắc mau an lành!".
Cô bèn đi, ch ùa vắng tanh
Phật còn giáo hoá nơi thành phố xa
Thầy già đại diện ở nh à
Nghe cô kể lể, thiết tha chỉ bày:
"Ba tr ăm dặm về phương Tây
Núi cao một dãy nơi này nhấp nhô
Ngọn Long Sơn có một hồ
Dưới hồ cung điện thâm u nhiệm mầu
Một nơi có chỗ thẳm sâu
Nước dòng trong suốt chảy mau ra ngoài
Con nên lặn lội tới nơi
Múc về chữa bệnh cha thời khỏi ngay,
Nếu con uống được nước n ày
Nước như thần dược chữa hay tuyệt vời
Âm thanh êm dịu lại thôi
Giọng như chim hót ai người sánh ngang!"
Vừa vui sướng, lại ngỡ ngàng
Liên Hoa lạy tạ vội vàng định lui
Chợt nghe thầy khẽ thốt lời:
"Cha con khỏi bệnh do nơi tấm lòng
Vì con hiếu thảo vô cùng

Nước thần ứng nghiệm lạ lùng lắm thay!"

*

Liên Hoa từ tạ đi ngay

Lòng thương cha mãi dâng đầy tim côi

Leo ghềnh thác, vượt núi đồi

Cuối cùng cũng tới được nơi nước thần

Lấy bình múc nước trong ngần

Mong cha khỏi bệnh khấn thầm ơn trên.

Rồi nàng vốc nước uống liền

Nước trong như có phép tiên nhiệm mầu

Giọng nàng êm dịu lại mau

Nàng vui trong dạ hát câu ân tình

Tạ ơn tu sỹ giúp mình

Tạ ơn dòng nước thần linh hồ này

Vội vàng quay gót về ngay

Dâng lên cha uống, thuốc hay vô cùng

Cha lành bệnh, nàng vui mừng.

Vua nghe tin tức lạ lùng loan ra

Một ngày quay lại xem hoa

Khen cô hiếu thảo thật là quý thay!

(phỏng theo bản v ăn xuôi

của CHÂN TỪ)

-ooOoo-

Đầu trang | Phần 1 | Phần 2 | Tập I | Tập II

Trở về trang Thư Mục

last updated: 01-01-2004

Chân thành cám ơn Cư sĩ Tâm-Minh Ngô Tằng Giao đã gửi tặng bản vi tính (Bình Anson, 10-2004).

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.